

POSTANOWIENIE

Dnia 28 czerwca 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

w sprawie **J. O.**

skazanego z art. 13§2 k.k. w zw. z art. 148§2 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 28 czerwca 2021r.

wniosku skazanego

o wznowienie postępowania zakończonego wyrokiem Sądu Okręgowego w T. z dnia 25 marca 2020r. w sprawie II K (...), utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 29 września 2020r. w sprawie II AKa (...),
na podstawie art. 545§3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

- 1. odmówić przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania z powodu jego oczywistej bezzasadności,**
- 2. kosztami sądowymi postępowania wznowieniowego obciążyć Skarb Państwa.**

UZASADNIENIE

Wnioskodawca J. O. wniósł o wznowienie postępowania zakończonego wyrokiem Sądu Okręgowego w T. z dnia 25 marca 2020r. w sprawie II K (...), utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 29 września 2020r. w sprawie II AKa (...).

W treści tego wniosku autor wskazuje na to, że cierpi na upośledzenie umysłowe umiarkowanego stopnia, co wpłynęło na to, że nie mógł skutecznie bronić się w procesie. W ocenie wnioskodawcy powinien on być poddany

obserwacji psychiatrycznej, a nie tylko jednorazowemu badaniu, które nie pozwoliło prawidłowo ocenić stan jego zdrowia psychicznego.

Na wstępie rozważań w niniejszej sprawie wskazać należy, że podstawą do wznowienia postępowania zakończonych prawomocnym wyrokiem nie jest każde uchybienie jakie w toku postępowania, w ocenie wnioskodawcy, miało miejsce, a jedynie te szczególne przypadki, które wymienione zostały w art. 540 k.p.k. oraz te które sąd bierze pod uwagę z urzędu w sytuacji opisanej w art. 542§3 k.p.k.

W niniejszej sprawie brak jest podstaw do przyjęcia, że zaistniała bezwzględna przesłanka odwoławcza z art. 439§1 pkt 9 k.p.k. w zw. z art. 17§1 pkt 2 k.p.k. – a więc, że sprawca nie popełnił przypisanych mu przestępstw z uwagi na niepoczytalność. Skazany był bowiem badany przez biegłych psychiatrów w toku procesu i w wydanej na tej podstawie opinii stwierdzono u niego – upośledzenie umysłowe stopnia lekkiego, uzależnienie od amfetaminy, kokainy, alkoholu i osobowość zaburzoną, w czasie popełniania zarzuconych czynów był on jednak poczytalny – warunki z art. 31§1 i 2 k.k. nie zachodziły (k. 322-323).

Brak było podstaw do tego, aby dopuścić dowód z opinii psychiatrycznej połączonej z obserwacją, gdyż o przeprowadzenie takiego badania biegli nie wnosili i wydali w sprawie jednoznaczną i stanowczą opinię.

Nie ma też jakichkolwiek podstaw do tego, aby przyjmować, że stan zdrowia psychicznego skazanego stanowił dla Sądów obu instancji okoliczność im nie znaną. Wynika to przede wszystkim z omówionej powyżej opinii sądowo-psychiatrycznej, a znajduje ona całkowite potwierdzenie w treści przedłożonego przez J. O. Sądowi I Instancji zaświadczenia ze Szkoły Podstawowej Specjalnej Nr (...) w Ł., do której uczęszczał skazany. Wynika z niego również, że rozpoznano u niego niepełnosprawność intelektualną w stopniu umiarkowanym (k. 1114).

Wskazać należy też, że skazany aktywnie uczestniczył w całym procesie przed Sądami obu instancji. Na jego wniosek dopuszczono m.in. dowód z treści opinii sądowo-psychiatrycznej wydanej po obserwacji przeprowadzonej w sprawie IV K (...) Sądu Okręgowego w Ł. (k. 970v). Składał liczne pisma sporządzane osobiście, lub przez inne osoby, miał też zapewnioną pomoc obrońcy.

Brak zatem podstaw do przyjęcia, że Sądy rozpoznające niniejszą sprawę nie знаły i nie brały pod uwagę stanu zdrowia psychicznego skazanego i że w tej przestrzeni ujawniły się obecnie jakiekolwiek nowe, dotąd nieznane dowody.

W tej sytuacji, wniosek o wznowienie postępowania należało oddalić jako oczywiście bezzasadny, w trybie art. 545§3 k.p.k., bez wzywania wnioskodawcy do uzupełnienia jego braków formalnych, takich jak niesporządzenie go przez adwokata i brak opłaty.

Kierując się przedstawionymi względami, Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.